

SZÉKELY-UDVARHELY

UDVARHELYVÁRMEGYE JOGÜGYI, KÖZIGAZGATÁSI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMIVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI LAPJA
AZ UDVARHELYVÁRMEGYEI KÖZSÉGI ÉS KÖRIEGYZŐK EGYLETE ÉS A GAZDASÁGI EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK: Egész évre 10 K. Félévre 5 K. Negyed-
évre 2 K 50 f. Külföldre egész évre 15 korona. Községeknek,
papok-, gazdasági egyleti tagok- és közs. előjáróknak egész évre
8 K. Tanítóknak, közs. és körjegyzőknek 7 K. — Egy példány
ára 10 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos

BETEGH PÁL.

Főmunkatárs: **FÜLEI SZ. LAJOS.**

HIRDETÉSI DIJAK: Hivatalos hirdetések 100 szög minden
szó 4 fillér, azonfelül 2 fillér, magánhirdetések □em-ként 6 fillér-
többesről közlésnél 4 fillérért közöltetnek. Nyilt-tér sora 1 K. Hir-
detés és nyilt-tér díja előre fizetendő. — Megjelen hetenkint
kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: BETEGH PÁL könyvkereskedése, könyvnyomtató és könyvkötő üzlete (Kossuth-utca), hova minden e lapot érdeklő közlemények, előfizetések
M. kir. postatakarék és Clearing számla 10,489. sz. és hirdetések intézendők. — Kéziratok vissza nem adatnak. — M. kir. postatakarék és Clearing számla 10,948 sz

A belgrádi vérfürdő.

(F—) A boldogtalan szerb királyi család kegyetlen meggyilkolása szörnyű megdöbbenést keltett mindenfelé.

Az általános emberi érzés megiszonyodik a vad kegyetlenségen. A mi megdöbbenésünket, ezenkívül, fokozza a véres tragédia színhelyének közelsége is.

Az általános erkölcsi felháborodás jogosult, mert ez a gyilkolás megsérti a világrendet.

Lapunk nem politizálhat. Nem is akarunk. De a szörnyű vérfürdőnek hatása alul nem vonhatjuk ki magunkat.

A világtörténet véres drámájának — Isten a megmondhatója — hányadik jelenete játszódott le a belgrádi konakében! És még hány jelenet következik be, különösen ott, ahol a barbár erkölcsök a modern államélet megtisztult légkörében még meg nem változtak?!

Ez a változás nagy tragikai összeközlésében, vérnyomokon szokott megtörténni. Alig van haladás, kultúra, mely vérfürdőkben nem kapta kereszttségét. Mind igaz; ámde ez sohase volt a dolgok természetes rendje, mit bizonyít a keresztény missziók áldásos működése is.

A szerbek dolgát is meglehetett volna csinálni vérfürdő nélkül...

A visszaélés, tulhajtás, erőszakosság,

vérontás mindig megbosszulja magát, úgy az erkölcsi, mint a fizikai életben.

Ez volt az Obrenovicsok végzete is: vér áradatán szerzett trónjukat vér mosta el...

Vajjon az új regime alatt fölhasznált Zsivio-ban nem fog-e ott lappangani az ideig-óráig eltakart rémület?

Per quod quis peccat, per idem punitur! Ki mi által vétkezik, az által bünhődik!

Annyi bizonyos, hogy nagy idő kell ahhoz, hogy a belgrádi vérfürdőt nyugodt emlékezet és kiengesztelődés váltsa fel.

Szemle. Ritkaság számba vehető az események oly fölforrása, mint az mostanában történt. A szerb királyi család s annak minden egyes számottevő barátai, bizalmas embereinek lemeszárlása után, pár nap múlva, e hó 15-én a szerb nemzet Karagorgyevics Péter hercege, a ki I. Péter néven foglalja el a szerb trónt, királyának választotta. Delután 2 órakor táviratban értesítették a Genfben lakó új királyt megválasztásáról. Sándor király gyilkosait a szerb nép értelmesebb része elítéli s tettüket ocsmány dolognak minősíti. Aza tiszt, aki a konakba behatolt, holtreszeg volt. Igen jó hatást tett, hogy Karagorgyevics megválasztásának első feltételül a hűtlen tiszteknek eltávolítását követelte. A tisztek konferenciát tartottak s elhatározták, hogy az összeesküvők nevét titokban tartják. A Sándor király boncsolásáról fölvevett jegyzőkönyv szerint, a boncsolás során a kezdődő paralysis progressiva nyomait konstataáltak. Az agyerekek egyrésze elmeszesedett. A koponyacsont abnormálisan vastag, az agyhártya régi gyuladás nyomait mutatja, a máj és a szív elzsírosodott. A tüdőzsírosodás a király mértéktelen evésének és ivásának a következménye.

Válságos felhők borongtak közelebből Magyarországra közéleti egén is. A forduló pont elkövetkezett. Széll Kálmán, az ország miniszterelnöke a képviselőház keddi ülésén — melyen Daniel Gábor alelnök töltötte be az elnöki tisztet — bejelentette lemondását. »Többször kifejtette — ugymond — elvét és álláspontját a tuloldal ellenállásával szemben, de politikájának a módszerét csak úgy tarthatta fenn, ha az egész pártban teljes egyetértéssel támogatják. Ugy tapasztalta, hogy módszerem most nem meg az összhang s ezért vasárnap beadta lemondását s a király elfogadta». Perezékig tartó taps, éljen Széll Kálmán kiáltások hangzottak föl, melynek csillapultával Kossuth Ferencz így szólt: »A koronának olyan férfiut kell alkotmányunk szerint megbízni, ki a többség bizalmát bírja. Ha olyan férfiut bizna meg a korona, ki ex-lexben is feloszlatná a Házat, vagy a házszabályokat a szólás-szabadság rovására változtatná, akkor az oly férfiut ellen előre a legkiméletlenebb harcztot kell bejelentenem».

Zichy János gróf: »sajnálja, hogy a jog, törvény és igazság elsője így bukik, de kijelenti, hogy ha e bukás a régi rendszer felülkerekedését hozná maga után, pártja a legmesszebb menő harcztot kezdi meg ellene». Szederkényi és Ivánka, majd Ugron Gábor beszélt ezután. Ivánka Oszkár »a mai napot — ugymond — az ország történetében szomorú napnak tartja. Szomorúnak, mert a kormány, mely évtizedek óta első, mely tisztességesen kormányzott, megbukott. Nekik kötelességük, hogy ázt az irányt, melyet Széll képviselt: a jogot, törvényt, igazságot, szabadságot igazi szabadsággal továbbra is fenntartani. Széll iránt a legnagyobb szeretettel viseltetnek». Ugron Gábor azt a kijelentést teszi, hogy: »a korona személyes harcztot folytat. Le kell vetni az álarcztot. Alkotmányosan kell uralkodni. Mi törvényhozók nem az uralkodók akaratának végrehajtói vagyunk. Harminczöt év óta a válságok nem

A „SZÉKELY-UDVARHELY“ TÁRGZÁJA.

Tudnivalók.

A „Székely-Udvarhely“ eredeti fárczája.

— Közli: Fülei Sz. Lajos. —

VIII. **Hübner.** Sokszor emlegetjük Hübner, a dolog hübnerét. Eredetét így magyarázzák: Hübner báró 1859-ben Párisban osztrák nagykövet volt s ügyetlen politikája idézte elő azt az 1859 ki, az osztrákokra nézve gyászos háborút, melyet III. Napoleon közvetlen a hadizenet előtt azzal jelentett be, hogy egy udvari bálon Hübner bárónak tüntetőleg hátat fordított. Ezóta a szerencsétlen diplomata a peches emberek tipikus képviselője.

IX. **Bakot löni.** Bakot löni köznyelven annyit jelent, mint nagy hibát, fonákságot követni el. Ennek a közmondásnak, mely minden nyelven előfordul, eredete a következő eseményre vezethető vissza. — Volt Pomerániában egy gazdag nemes ember, ki szenvedélyesen szeretett vadászni, daczára annak, hogy igen rövidlátó volt. Egy alkalommal több barátjával, szalonka-vadászatban vett részt. Egyik kísérője figyelmeztette, hogy löjjön magasan, jelezve a szárnyas vadak fölrepülését. A nemes ember lött, de nem szalonkát, hanem egy közelben előrohanó kecskebakot. Állítólag innen származik a »bakot löni« világszerte elterjedt használata.

X. **Pánik** Ezt a szót a rémület, ijedtség kifejezésére használjuk. A franczia panique szóból származik, Pán Isten neve után képezve és azt jelenti: pán-féle, pán-szerű, pán-i. Pánról ugyanis azt jegyzi fel a mitológia, hogy szőrös testének,

kecskelábainak, két törpe szarvának és rut arcának láttára eszeveszesen megijedt és menekült minden ember. Pánik tehát végelemzésben pánifélelmet jelent.

XI. **„A kék vér“ eredete.** Az a mondás, hogy az arisztokraták ereiben kék vér folyik, Spanyolországból ered. Eleinte csak a kastiliai és aragoniai nemességre alkalmazták. Amikor a mórokat kiűzték Spanyolországból, azokat tekintették nemeseknek, kik származásukat a szőke haju és világos bőrű gótokig tudták visszavezetni. Ezeknek pedig olyan bőre volt, hogy azon keresztül az erek kék színben erősen meglátszóttak. A szegényebb osztályok a mórok uralma alatt ezekkel, valamint a boszkokkal, a négerekkel keveredtek össze és bőrük sötét lett. Ezáltal pedig az ereikben folyó vér is sötétnek látszott. A fehérbőrű spanyolok ekkor kijelentették, hogy az ő vérük kék, a köznépé pedig fekete. Így támadt a kék vér meséje, mely az egész világon elterjedt.

XII. **A kenyér.** Egy régi könyv azt mondja, hogy a kenyér ebből a szóból származott: ki nyér? Ugyanis őseink a szitttyák, fiaikat nagy szorgalommal tanították nyilazásra. A felserdült fiuknak sem enni, sem inni nem adtak addig, míg valamit — hacsak egy egeret is — le nem nyilaztak. Tehát az ifju a nyilövesséssel érdemelte ki magának az enni és inni való s mert az volt a szabály, hogy a legszükségesebb eledelt is csak az kap, a ki nyér a nyilazással: így a mindennapi ételnek adták a ki nyér — a mint később mondták — kenyér nevet. Jellemző, hogy a székely nép még ma is a kenyér nevet kinyér alakban használja.

XIII. **Turul madár.** A turul (kurul, karvaly)

a hun-magyar hagyományok mesés madara, a melynek pogány korunk hitregés világa felsőbb szereplést tulajdonított. A turul termékenyítette meg Emesét, Almos anyját s mutatta meg az utat honfoglaló őseinknek, az ígért új hazába. — Mint hadi jelvény már Attila zászlóján szerepel s a magyarok Géza vezér idejéig turulos zászlók alatt indultak csatába. A turul színe sötétbarna.

XIV. **Da cu Bánffy.** Mikor Bánffy Dezső br. miniszterelnök lett, sokat emlegették ezt a román-mondást: Da cu Bánffy. A Tribuna lap, sőt egy képviselő is a törvényhozásban Bánffy Dezsőre vonatkoztatta ezt a mondást, mely »erőszakkal« elnyomni, elrémiteni fogalmakat jelentené. Hosszas ideig románokkal vegyes nép között laktam s tény, hogy román anyák gyermekeiket ezzel a mondással csitítják el. A felnőttek is sokszor évelődnek a »Da cu Bánffy«-val. Az Ungaria című magyar-román lap szerint ez a mondás Kolozsvárról indult ki. A hordárok (tragerek) ugyanis valamikor a volt »nagy lábos háza« alatt, a hentesek tőkein dőzsöltek s játszottak egy kártyajátékot, a melynek neve »Bánffy« volt. A makk-ász volt a legnagyobb ütő, ezt hívták Bánffynak. Mondották tehát: »Haj, s a d a m c u B á n f f y!« vagy »Haj, s a n e j u c a m d e a B á n f f y!« Jer, játszunk Bánffy-játékot! — Utés közben a procicerek vagy játékosok mondogatták: »No, da cu Bánffy!« No, üss a makk-ászsza! A kolozsvári hordárok többnyire vidéki román emberek voltak; így terjedt szét Erdélyben ez a játék és ez a mondás is oly időben, mikor Bánffy Dezső báró még a világon se volt.

parlamentárisan oldatnak meg, csak bizonyos bizalmi férfiak bevonásával. Mivel ez a krízis az ellenzék küzdelméből keletkezett, ő felségének ki kellett volna hallgatnia az ellenzék fejét. Ő felségének nemcsak a császári besugásaira kell hallgatnia. Sajnálja, hogy oly nemes ellenfél, mint Széll, megbukott. Mikor Széll távozik nem követ dob utána, hanem virágot. Ne feledjék a tuloldalon, Magyarország érdekeit az védi, ki szívén hordja hazája ügyét. nem pedig, aki császári szolga. Ha pedig erőszakkal jönnek ellenünk, olyan rettenthetetlenséggel és vakmerőséggel fognak találkozni a minőt még nem láttak. Végül Széll Kálmán meghatva feleli, hogy: „lemondásának semmi más oka nincs, mint a mit mondott. Nem a korona személyes harca. Ez utolsó napon kijelenti, hogy a király mindig alkalmatlan. Komolyan folyt le a király között a beszélgetés. A király se titkolt, ő sem. Becsületére mondja, semmi más ok nincs, mint a mi kifejtett. Testamentumként mondja, minden jöhet, de korona és nemzet közt a bizalomnak megrendülni nem szabad. Ez záloga a jövő nemzedék boldogulásának Harminezöt év óta becsülettel élt, sohse hazudott; higgyenek most is neki. Kiadott kezéből minden fegyvert. Szabad választást csinált és ime a kisebbség megakasztotta működését. Ez helytelen. Ha megszívlelik a mit mondott, örömtelt szívvel, nyugodt lélekkel megy el.”

A Karagyorgyevicsek és Obrenovicsok.

(1. folytatás.)

Kara György Magyarországnak nem tartózkodott huzamosabb ideig; idegennek érezte itt magát s vágyott vissza népe körébe. Egy darabig a krusedoli zárdá erdőjére volt, majd Szerbiába menván, sertéskereskedéssel tartotta fenn magát, de e mellett élénk érdeklődéssel kísérte hazája ügyeinek fejleményeit. A napoleoni háborúk, a Török birodalomban a szultán reformtörvényei miatt kiüthő lázongások, leginkább azonban az a körülmény, hogy az oroszok határozott szövegete kilátásba volt helyezve a szerbek részére, — 1809-ben megtörtént Szerbiának harca a török iga alól való felszabadulás érdekében. A nemzet Kara Györgyben látta a kibontakozás legbiztosabb eszközlőjét, ki népe aránylag csekély haderejére támaszkodva bámulatos sikerekre hivatkozhatott; egy év múlva a mai Szerbia területe meg volt tisztítva a törököktől. Kár azonban, hogy nem sokára a lezajlott események után a szerbek közt a főhatalomért versengések, pártoskodások ütöttek ki, melyek alkalmul és ürügyül szolgáltak a törököknek újabb beavatkozásra, majd fegyveres támadásra. Kara György és hívei, mert nem találkoztak népek egyetértő támogatásával, — sikertelen ellenállás után is Magyarországra menekültek.

Szerbiában mindamellett több főember maradt, legnagyobb részben olyanok, kik nem voltak szorosabb összeköttetésben a nemzeti párttal. Köztük legtekintélyesebb Obrenovics Milos volt; szegény falusi gazdának volt gyermeke, ki ifjú korában sok nélkülözésen ment keresztül. Bátyjával Milánnal együtt ökörhajcsár volt, ki a dalmát városokba mások ökreit hajtotta vásárok alkalmával; később azonban vagyonra szert téve, tekintélyt vívta ki maguknak, ugyanígy, hogy Kara György magyarországi tartózkodása alatt a két Obrenovicsot, főleg Milost tekintette a szerb nép fővezérének; Milos azonban korántsem rendelkezett azzal a politikai körültekintéssel s hadvezéri képességgel, mely Kara Györgyöt jellemzi; így nem sikerült az 1815-iki szerb fölkelés sem a törökök ellen. Ez volt az oka annak, hogy a szerbek tervbe vett újabb felkelésük élére az agg Kara Györgyöt szerették volna megnyerni. A hazája függetlenségeért már annyit küzdő vezér valóban be is jött az országba, de jóformán csaknem egészen egyedül; Obrenovics Milos a hír hallatára tudtul adá Kara György bejöttét a helytartó török pasának, ki most felszólította Milost, hogy Kara György fejét neki megszerezze, amit az, féltve a népszerű egyéntől saját hatalmát, meg is tett. Annyi bizonyos, hogy Milos tette nagyon merész volt; a pasa méltán kételkedhetett, midőn Kara György fejét elébe vitték, hogy az az igazi fő volna; de úgy látszik, a dologban senki sem látta Milos kezét, mert különben 1817-ben őt főkenéznek meg nem választották volna, ami fejedelmi hatáskört biztosított számára, egyelőre még török protektoratus alatt.

Milos uralma 1839-ig tartott; sok üdvös in-

tezkedés származik tőle, de talán kissé merev magatartása és önkényessége nagy ellenzékot fejlesztett ellene; ez volt az oka bukásának is. A trónról legidősebb fia Milán részére le kellett mondania.

Milán azonban ekkor már nagy beteg lévén, a rendek egyelőre két kormányzót választottak; Milán halála után pedig Mihályt, Milos ifjabb fiát; csak három évig uralkodott; miként atyja, úgy ő sem tudta alattvalói minden rétegének ragaszkodását megnyerni; erősen családi politikát űzött, amely pedig őt szükségképpen önkényességekre ragadta 1842-ben Magyarországra volt kénytelen menekülni. Hogy mennyire lejárta magukat az Obrenovicsok, legalább egy időre, mutatja az a körülmény, hogy midőn 1842-ben szept. 14-én a szkupcsina összegyűlt fejedelmválasztás végett, — a jelenlevők közül egy hang sem szólalt meg a külföldre menekült Mihály érdekében. Valamennyien Kara György fiát, Karagyorgyevics Sándort óhajtották fejedelmükül, ami ellen a portának sem volt kifogása. Így kerültek ismét a Karagyorgyevicsok Szerbia trónjára.

(Folyt. köv.)

Dr. Lukinich Imre.

Tan- és nevelésügy.

Az állami és községi népoktatási tanintézetek tek. tantestületeinek I. A Schneider István szerkesztésében Pécsen Néptanoda czimvel hetenkint megjelenő nevelés-oktatási szaklapot, mely 35 év óta szolgálja a nemzeti köznevelés ügyét, vall. és közoktatásügyi m. kir. miniszter urnak 563—1903. éln. sz. alatt kelt rendelete értelmében újból ajánlom a tanítói könyvtárak számára leendő megrendelésre. A lap előfizetési ára 8 K. — II. A Budapesti Szegénysorsú Tüdőbetegek Szanatorium-Egyesülete „Tuberkulózis” czim alatt adja ki havonként egyszer megjelenő hivatalos közlönyét. Minthogy nevezett lapnak egyik főcélja az, hogy a tüdővész elleni védekezés eszméjét a nagyközönség körében is meg-honosítsa s a védekezés módjai felett kioktassa, vall. és közoktatási m. kir. miniszter urnak 4225—1903. éln. sz. alatt kelt rendelete értelmében ajánlom. Előfizetési ára egy évre 1 K. Székelyudvarhely, 1903. június 10. Sziklay P. Gyula, kir. tanfelügyelő.

Tananyag-beosztás. A vallás- és közoktatásügyi miniszter ur által kiadott új Utasítás értelmében évenként szerkesztendő és a kir. tanfelügyelőséghez legkésőbb minden év június hó végéig beterjesztendő rendelt tananyag beosztáshoz szükséges nyomtatott úrlapok — napontai beosztással az összes osztályok számára minden tantárgyhoz havonta egy iven — kaphatók a „Székely-Udvarhely” kiadóhivatalában (Betegh Pál könyvkereskedése) Székelyudvarhelyt.

A székely nép anyagi romlásának indító okai.

— Közl.: lengyelfalvi báró Orbán Ottó. —

Egy közelgő vész sejtető felkiáltás hangzik fel az egész országban, a mely a székely nép anyagi romlását és pusztulását jelzi.

Országszerte nagy részvét nyilvánul a székely nép szomorú sorsa iránt. A magas földmivelési kormánytól elkezdve a társadalom minden rétegéig jó akaratot és részvétet tapasztalunk. A székely nép anyagi romlásának megakadályozása érdekében a földmivelési kormány igen fontos lépéseket tett a gazdasági és társadalmi bajok ki-puhatolása céljából.

A Csikutsnádon múlt évben tartott székely kongresszus részben igen üdvös javaslatokat tett, másrészt pedig olyan javaslatok is fordultak elé, a melyekből az tűnik ki, hogy az intéző körök a legjobb szándék mellett sem találták el a csélhoz vezető utat, mert a székely nép anyagi helyzetét, közgazdasági és társadalmi életét, anyagi romlásának indító okait alaposan nem ismerik.

Minden jó hazafi vérző szívvel, bámulva áll meg és önkéntelenül azt kérdezi önmagától, hogy miként következhetett be Magyarországra nézve azon súlyos csapás, mely az ország védvárát képező derék székelységet az anyagi véghomlás és erkölcsi tönkretételbe kergette; mi okozta annak a vitéz népek anyagi romlását, a mely nép itt a határörvidéken, a mióta magyar bírja ezt a földet, önerején teljesítette az ország védelmét; a mely nép azon időtől kezdve, a midőn a török- és tatár-csordák beözönlöttek az

országba, egész az 1848—49-iki dicső szabadságharcunk végéig első volt, ki az ellenséggel szembeállott és vitézül harczolt a nemzet jogaiért s szabadságáért?

Ugy vélekedem, hogy Magyarország felelős kormányának és az ország magyarajku lakosságának nemcsak érdekében áll, hanem kötelessége is a székely nép segítségére sietni. De mielőtt a mentés nagy munkájához hozzáfognánk, szükséges, hogy megismerjük a fekélyt, mely a székely nép testén rágódik; szükséges, hogy megismerjük a bajok keletkezésének indító okait, mert az orvos is csak úgy tud a betegnek gyógyulást eredményező gyógyszert rendelni, ha a betegség eredetét felismeri. Ha a székely nép anyagi és erkölcsi romlásának tovább terjedését meg akarjuk akadályozni és a székely népet Magyarországra részére meg akarjuk tartani, első sorban meg kell hogy ismerjük anyagi helyzetét, közgazdasági és társadalmi életét a közelmúltban és a jelenben azért, hogy a székely nép testén tátongó sebekre enyhítő balzsamot tudjunk alkalmazni.

Ezen okok indítottak engemet arra, mint egyszerű földmives embert, a ki a székely néppel együtt élt, annak jó és rossz sorsában osztoztam s a székely nép életét a bölcsőtől kezdve a koporsóig ismerem, hogy a székely nép közgazdasági s erkölcsi múltját és jelenét megismer-tessem.

(Folyt. köv.)

Egyházi élet.

Sz. 286—1903. esp. **Meghívó** a székelykeresztúri unitárius egyházkörben a tarcsafalvi egyházközségben 1903. június 30-án d. e. 8 órákor kezdődőleg tartandó rendes egyházköri közgyűlésre. Táragsorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. A hivatalos tagok számbavétele, a választott tagok igazolása. 3. A táragsorozat megállapítása. 4. Megelőző közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 5. Jegyzőkönyvhiteljesítő nevezése. 6. Kántortanítók és püspökileg kinevezett énekvezérek felesketése. 7. Tanügyi bizottság választása. (3—7 tag.) 8. Főtanácsai képviselők választása. (3 világi, 3 egyházi) 9. Egy fegyelmi egyházi pótbiro választása. 10. Felsőbb leiratok közlése. 11. Esperesi évi jelentés. 12. Tanügyi jelentés. Előadó Barabás István 13. Indítvány a zsinattartás költségeinek fedezéséről. Előadó Deák Miklós. 14. A nyári vasárnapi tanításról kimutatás. Előadó Ürmösi Sándor. 15. Egyházzvizsgálati kanonikus kérdések. Előadó Bartók Endre. 16. A Lázón lakók Kismédéséhez csatlakozása. Előadó Lőrinczi István. 17. A „Berde” gyümölcsészeti alapra beadott folyamódások elbírálása. 18. Egyházi segélyekérti folyamódások elbírálása. Előadó Geréb Sándor. 19. Indítványok. Előlegesen írásban beadandók az elnökséghez. Tudnivalók: a) Segélyekérti folyamódások június 25-ig adassanak be az esperesi hivatalhoz. b) A megválasztott egyházközségi képviselők láttassanak el megbízó levéllel. c) 10 órákor istentisztelet tartatik. Egyházi szónok Lőrinczi Dénes b.-ujfalvi lelkész. Éneklést vezérrel Fazakas Dénes gagyai énekvezér. Ujszékely, 1903. június 8-án. Gálffy Kálmán, k. f. gondnok. Raffaj Domokos, esperes.

Különfélék.

A vitézül harczolt székely katonák emlékezte.

A nagy vereségek által felbátorítva, melyeket Napoleon csapatai a Berezina folyó mellett szenvedtek, Porosz- és Oroszország szövetségre léptek; hozzájuk később monarchiánk is csatlakozott. A semlegesség megővására Csehországban kellett legelőbb egy hadsereget felállítani, melyel a szervezés befejeztével az Elbának úgy a bal-, mint a jobboldalán támadva, döntőleg lehetett működésbe lépni. E működéssel egyidejűleg kezdődött a harc Olaszország birtokáért. E célból Napoleon Beauharnais alkirály vezetésével 46.000 emberből álló hadsereget gyűjtött a határon Villah és Adelsberg között. Hadvezetők báró Hiller tábornok és hadterve az ellenfél szárnyának és hátának veszélyeztetésére abban nyilvánult, hogy az illiriai gyarmatokat felkelésre bírta. E terv megvalósulását úgy gondolták elérhetőnek, hogy 2 hadoszlop Károlyvároson át Fiuméba és Triesztbe, továbbá a Gail- és Pusztér-völgyben nyomuljon elő, mialatt a fő-erő Klagenfurtnál a Dráva mögött gyülekezzék. A Riednél

szenvedett vereség, melynek következtében Bajorország a koalícióhoz csatlakozott, az alkirály néhány csatározás után kénytelen volt csapatjait Olaszországba visszavonni. Az Etsch folyam alsó vidékének és a Gárda-tótól nyugatra eső hegyi völgyek oltalmára kisebb különítmények hagyattak vissza. A 2-ik 15-ös számú székely határezred 2 zászlóalja, mely Fenner oltábornagy vezénylete alá volt rendelve, az Etsch völgyében alá és Roveredó között maradt. Itt 1813. október hó 3-án Villenbach és Perchánál, 5-én Sonnenburgnál és 7-én a mülbachi szorosban véres harc keletkezett. Különösen október 3-án 4 székely határ-század tüntette ki magát az által, hogy heves és elkeseredett harcban az ellenség sűrű vonalait behatoltak és hősi, halált megvető küzdelemben az ellenség egy zászlóaljának zászlóját elvették. E harcban a székelyek közül elesetek október 3-án: Máthé Mózes, Porsolt Sándor, Márton József, Hazai Antal gyalogosok, Ferencz József tizedes, Bocz András dobos, Ágoston Imre, Lakatos István, Benedek István és Derzsi Lázár gyalogosok. Október 7-én: Imreh Lőrincz, Bertalan Antal, Lázár András, Kardos Ferencz gyalogosok. Megjegyzendő, hogy a székely ezred a háromszéki és udvarhelyi székelyeket foglalta magában, az elesettek tehát székely hazánk fiai. E hősök emlékét tisztelve, Bruckben választmány alakult, mely az elesettek sírjainál emlékoszlopot szándékozik emelni és melyhez házi ezredünk egy tetemes összeggel hozzájárult. Hogy azonban Székelyudvarhelyt is ezek nevei a feledékenységből kirántassanak, akik távol az édes hazától hős halált haltak, az itteni zászlóaljparancsnokság kezdeményezésére Kis Domokos tizedes által, kiről már néhány nappal ezelőtt lapunkban megemlékeztünk, egy márvány emléktábla valóban művészi kivitelben készítettet. A leplezés vasárnap, június hó 21-én d. e. 11 órakor a helybeli városi laktanyában szerény módon fog megtörténni. A helyőrség tisztikara különös tiszteletnek fogja tekinteni, ha ezen, a székely hősöknek hű emlékére rendezendő ünnepélyen a t. cz. hivatalnoki testület és Székelyudvarhely város közönsége résztvenne.

— **Időjelzés** a meteorológiai intézet június 17-iki távirati jelentése szerint: Változékony, meleg, sok helyütt csapadék.

— **Vásár napja** vagyon. — Az igaz, hogy meleg van nagyon, — de azért lótnak-futnak az emberek, — telve vannak utcák és terek; — van oldalbalokés, lábtapodás, — kalapleütés, szembefutás; — a »pardon« most ismeretlen fogalom, — szörnyű nagy a forgalom — s rövid az idő nagyon. — Az már megvett árut czipel, — ez meg alkuszik valakivel; — amaz venne valamit, de nincs mivel, — körülnéz tehát óvakodva, — hátha v e h e t n e valamit l o p v a. — Van százféle verkli, — mely a valczert, polkát nyekergi, — persze mindenik más és más, — ez kánkánt, az csárdást; — rikolt egy sereg felszemű papagály, — „Itt a jövő sorsa, atyafi megállj! — Az ember elbódul a sokféle hangtól — és önkéntelen, kábultan barangol. — Panoráma szívtettőpő képpel, tűzhányó hegygyel, — királytőlő néppel; bur-háboru, bomba, akasztás — és még sok más; — mitől az ember haja égnek áll. — Messzebb egy ember kiabál, — kezével szörnyen hadonász — s kezében valami portékát ráz, — mit a jó atyafiak, — szajátva megbámulnak. — Eltörhetetlen kaszafenőkö, — késélesítő, üvegmetező, — hatféle plajbász, első minőség, — ilyet nem látott senki még — s az ára mégis csekélység. — Borotva, notesz, fülbevaló, — aranyláncz, bugyeláris szemrevaló, — fényes — és nem kényes — szép portékák. — »Vegyenek, soha meg nem bánják!« — »Végeladás, — nincs maradás, — bámulatos, megáll az ész, — egy rongyos korona az egész.« — Hát még a bazar, — szégyenletes olcsó ár. — Tárgyak, mik csillognak, fénylenek, — pipere dolgok, mindenik egy remek; — »Jöjjenek, vegyenek!« — Különlegességek, alkalmi vétel! — Egy forint volt darabja ezelőtt egy héttel — s most csodák-csodája: — csak nyolcz krajczár az ára! — Amott egy ember feleségestül — egy kerek asztal mellett ül, — melyen, oh csorogj félelem, izzadság, — mindenféle rémhistóriák hevernek szerteszéjjel. — A nép olvassa kéjjel s mind arról álmodik éjjel. — »A zöld szemű kigyó, vagy a kegyetlen mostoha«. — Az eltűnt leány, vagy a szív nem feled soha. — »Übrik Borbára«. — »A hétfülű herceg vára«. — »Véres tragédia Szerbiában.« — »A kitagadott fiu, ki meghal bujában«. — Mind megannyi könyfacsaró dolog, — a hallgatóság jajgat és zokog. — Ki tudná azt előszámlálni — a mit még a

vásáron lehet találni, — egész iv papirt kellene teleírálni... — Közéleg az est, oszlik a nép, — most már nem oly élénk a kép, — A rakott szekerek haza döcögnek, — a benne ülők bambán röhögnek, — vagy jól bepálinkázva kurjongatnak — s örülnek a letelt napnak. — A koresmákban még vig világ van, — cigány huzza siralmasan — s a jó nyereségre, — hogy a vásár váljék egészségre, — egy-egy atyafi el is issza pénzét — s ismét üresen viszi haza erzenyét... — r-r.

— **Gábor Áron**, a székely ágyúhős halálának évfordulóján július 2-án, emlék-ünnepélyt rendeznek a derék szabadságharcos eresztvényi sírjánál ez évben is.

— **Kinevezés.** A belügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott miniszterelnök vármegyénk bözödi anyakönyvi kerületébe Ádám Dénes községi pénztárnokot anyakönyvvezető helyettesnek nevezte ki. — A pénzügyminiszter pedig Magyar József szegedi adóhivatali gyakornokot a helybeli kir. adóhivatalhoz ideiglenes minőségű kir. adóírtásként nevezte ki.

— **A román. kath. dalárda.** A következő sorokat vettük: Urnapján, nagy mise alatt a nem rég alakult dalkör gyönyörködött a plebánia templomban az áhitatos hívő közönséget. Öt kiváló darabot adott elő. Hármát vegyes karban és kettőt férfi karban. Közülük két darab a Végler Gyula székelykereszturi nagytehetségű zenetanár letétele szerint. Mind az öt ének oly kellő precizitással volt előadva, hogy bármelyik székes-egyház énekkarának dicséretére válnék. Hogy ezen csekély számot tevő énekkar ily eredményhez juthatott, az a Poppov Péter, tanfelügyelő-ségi tolnok, a dalárda vezetőjének fáradságot nem ismerő érdeme, valamint az egyes tagok szorgalma, nemkülönben a dalkör elnökének, Tamás Albert, főgimnáziumi tanár urnak meleg érdeklődése, ki nem sajnálta idejét a tagok összehozásával és összetartásával. Azt hiszem az egész hitközség csatlakozik hozzám, midőn a dalkör karnagyának s az összes tagoknak e helyen mondok köszönetet azon fáradságukért, melylyel Isten dicsőségére ép oly készséggel, mint a mily szép eredménnyel szerepeltek. Miután az egyes szólamokhoz beosztott énekesek száma ez idő szerint még mindig kevés, úgy, hogy betegség, vagy valamely elfoglaltatás miatt ha egy-kettő hiányzik, az egyöntetű hangerő hiányt szenved: szükséges volna minden szólamhoz, de kivált a tenor- és a bassushoz 3-4 szorgalmas tagot felvenni G á l Sándor r. kath. kántortanító.

— **A helybeli m. kir. állami főreáliskola** f. hó 14-én vasárnap délután tartotta tornavizsgálatát Nosz Gusztáv tanár vezetése alatt. A szépságban összegyűlt közönségnek sok szép és ügyes mutatóanyagban volt alkalmja gyönyörködni, nemcsak a szabad gyakorlatoknál, hanem a szertornázásoknál is. Az ifjuság közül többen részesültek jutalomdíjjal: 1. gy. Bundschuh Ottó VI. o. t., Flórián Gyula VII. o. t., Baranyai József V. o. t., Vallies János VII. o. t., Katinszky László IV. o. t., Bartos Sándor, Rosconi Rezső, Berenkei Árpád VI. o. t., Szibian László VII. o. t., Kautny Antal V. o. t., Spaller József, Pap János, Gergely János, Balló József, Kun Manó, Erős Miksa IV. o. t., Lootz Frigyes III. és Hargita Károly II. o. tanulók. — Ezek közül ki kell még külön is emelnünk Bundschuh Ottót elegáns produkcióiért. Gratulálunk a vezető tanárnak az elért szép eredményhez, amiben az ő szakavatott és nagy türelemmel járó vezetésének kétségkívül orszámrésze van.

— **Halálozás.** Városunk iparos polgárságának egyik igen szorgalmas és talpig becsületes tagját: az öreg Wurcel bácsit súlyos vesztesség érte, hűséges élet-párja: szül. Fancsali Jozefa e hó 15-én elhunyt. A tisztes kort élt nő temetése tegnap délután volt általános részvét mellett. Haláláról a család következő gyászjelentést adta ki: Alulírottak a sziv legmélyebb fájdalommal tudatják, hogy a hön szerető nő Wurcel Jakabné szül. Fancsali Jozefa-életének 69-ik, örömteljes házasságának 47-ik évében folyó hó 15-én délután 2 órakor rövid és csendes szenvedés után jobblétre szenderült. Elhunyt drága halottunkban a legjobb hitestársat és példás életű nőt, felejtethetlen szerető rokonságot siratjuk kiapadhatlan könyvekkel. Feledhetlen drága halottunk porai folyó hó 17-én délután 4 órakor Kossuth-utcai lakásáról a román. kath. szertartás szerint fognak a román. kath. temetőbe örök nyugalomra helyezni. Az örök világosság fényeskedjék neki! Székelyudvarhelyt, 1903 június hó 16-án. Wurcel Jakab, férje. Testvérei: Fancsali János és neje Tiser Matild, Fancsali Mihály és neje Tamás Anna,

Fancsali Mária és férje Tőke István, Fancsali Anna, Sógor és sógornő: Fancsali Gáspárné és gyermekei: Fancsali Albert és neje, Fancsali Erzsébet és férje; Fancsali János gyermeke: Tiser Mari és férje Gáspár Ferencz s gyermekei, valamint számos közeli és távoli rokon.

— **Iskolai évzáró ünnepély.** A helybeli ev. ref. kollegium mult vasárnap tartotta meg iskolai évzáró ünnepélyét az intézet tornacsarnokában. Ez alkalommal is a közönség zsufolásig töltötte meg a termet s élénk érdeklődéssel kísérte az ünnepélynek minden mozzanatát. A megjelent vendégek között ott láttuk Hollaky Arthur főispánt, dr. Damokos Andor alispánt, dr. Nagy Samu ügyvédet, az ifjuság lelkes támogatóját; ott láttuk társadalmunknak számos képviselőjét, diszes hölgyközönséget s a tanári kart teljes számban. Az ünnepély műsorának első pontja az ifjusági zenekar játéka volt; a „Cremonai hegedűs“-t adta elő elég ügyesen. Azután következett Gönczi Lajos igazgató évzáró beszéde, melyben kiterjeszkedett az utóbbi iskolai évben a kollegium életében fölmerült nevezetesebb mozzanatokra, rámutatván különösen arra, hogy az ifjuság szorgalma és tanuláspolitikai előmenetele, valamint magaviselete teljesen megfelel a követelményeknek s minden tekintetben megnyugtató az. Az ifjuság komoly törekvését eléggé bizonyítja az is, hogy a tanári kar és önképzőkör elnöksége által kitűzött pályakérdések mindenikére érkezett pályamunka s így a jutalmak (körülbelül 500 korona) kiadhatók voltak. Az ünnepély érdekes részét képezte a zene- és énekpályázat. Alkalmunk volt meggyőződni arról, hogy az ifjuság nemes versenyt fejt ki az ének és zene művelésében s e tekintetben a legszebb eredményt érték el. A buzgóságot fokozza gróf Haller Louise ömeltóságának kegyes ajándéka, ki ez évben is 14 drb aranyat ajánlott föl jutalmazásra. A tanulók zene- és énekverse nyertek: Zakariás József VIII. o. (4 arany), Bedő Béla VII. o. (3 arany) és Pálffy Béla VI. o. (2 arany), Grün István VII. o. t. (1 aranyat Hollaky főispán ajándékából). Fuvolával és nagybőgővel Pál Lajos VII. o. (2 aranyat), gordonkával Derzsi Béla VII. o. (1 arany) nyert. A Daniel-féle alaptól hegedű-játékért Tokai Géza IV. o. és Demeter Árpád VII. o. tanulók 10-10 koronát nyertek; Szörnyű Béla VII. o. t. dr. Nagy Samu ajándékából 5 koronát kapott. A gróf Haller Jánosné-féle 10 korona jutalmat mely hegedűvel elnyerte Stefáni Károly VII. o. t. — Énekpályázattal nyertek: Silveszter Zoltán VI. o. (1 arany, Haller-féle jut.), Szörnyű Béla VII. o., Sztanila Viktor IV. o. (10-10 korona, Menyhárt András esperes ajándéka), Dénes János V. o. (5 korona, Gyárfás-féle jut.). Ezekon kívül dr. Nagy Samu ügyvéd ajándékából 5-5 koronát kaptak: Nagy Elek VI. o., László Mihály VI. o. és Kákai Ernő IV. o. tanulók. A sikerült ünnepélyt az ifjuság zenekarának játéka zárta be.

— **Gyapjubevásárlás.** A sóvidéki pokróczgyártás nagy lendületnek néz elébe. A székelytöldi miniszteri kirendeltség 4000 korona állami segélyt utalványozott a parajdi Hitelszövetkezetnek a pokróczgyártáshoz szükséges gyapju bevásárlása céljából. A hétfőn tartott országos vásárláson Gáspár Domokos, Fleps József és Kovács Albert kiküldött bizottsági tagok mintegy 500 darab mosatlan gyapjut vettek meg piacunkon a székely kisbirtokosoktól. Az átlagos ár kilónként 90 fillér volt.

— **Nyilatkozat.** A következő sorok közlésére felkérték: Azon téves hír van elterjedve rólam, mintha én vegyes vallású házaspárokat nem esketnék meg. Kijelentem, hogy ez a híresztelés merőben alaptalan, mert én soha ilyet nem mondtam. A református vallással a vegyes házasságok kötése nem ellenkezik s ha én mégis azzal szemben állást foglalnék: szándékosan fegyelmi keresetnek tenném ki magamat. Nem egyéb tehát ama híresztelés, mint ref. hiveink szándékos megtévesztése. Kérem egyházunk minden tagját, ne adjanak hitelt ennek. Kelt Székelyudvarhely, 1903. június 12. V a j d a Ferencz, ref. pap.

— **Kanyaró.** A kanyaró-járvány még folyton tart városunkban. Május 1-től mostanig 230 betegedést, 112 gyógyulást és 2 halálozást jelentettek a hatóságnál. Hasi hagymáz pedig 3 eset fordult elő, melyből 1 főlgyógyult és 1 elhalt.

— **Baromvásárlásunk,** mely pénteken és szombaton folyt le, meglehetősen élénk volt. Mintegy 16 idegen marhakereskedő vett részt azon. Eladásra került 1444 drb állat s ennek nagy részét vasuton szállították el.

349—903. vhtói szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a székelykeresztúri kir. járásbíró 1903. pp. 802/3. számú végzése következtében Dr Viola Sándor székelykeresztúri ügyvéd által képviselt martonosi Unitárius egyház javára Pálfi Zoltán martonosi lakos ellen 88 K s jár. erejéig 1903 évi június 12-én foganatosított kielégítési véghajtás után le és felül foglalt és 1507 K-ra becsült ingóságok ugymint; 3 tehén, 1 tinó, 4 ló, török-buza, szekerek és széna nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a székelykeresztúri kir. járásbíró 1903-ik évi V. 12-2. számú végzése folytán 88 K tőkekövetelés, ennek 1902. évi október hó 15. napjától járó 5 százalékos kamatai, $\frac{1}{3}$ százalékos váltó díj és eddig összesen 106 K 50 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Martonoson alperes házában leendő eszközzésére **1903. június 19-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Székelykeresztúrt, 1903. évi június 1.

SZALONTAI ALBERT,
kir. bir. végrehajtó.**Thierry A. gyógyszerész balzsama**

a legjobb diätetikus háziszor emésztési zavarok, gyengeség, rosszullet, gyomoréges, szorulás stb. ellen, a köhögést csillapítja, a görcsöt megszünteti, a nyálkát feloldja és tisztító hatással bír. Tizenkét kicsiny, vagy hat kettős üveg bérmentve ládával együtt 4 korona. Thierry A. gyógyszer-tára az „Örangyal”-hoz Pregrada Rohitsch Sauerbrunn mellett.

Csak akkor valódi, ha az itt feltüntetett apácza védjeggyel van ellátva. Nagyon ajánlatos ezt a szert mindig utazás alkalmával és minden esetben magunkkal vinni.

Thierry A. valódi Centifolium kenőcse a leg-erősebb szívó kenőcs, mely alapos tisztító hatása által fájdalmat szüntető gyors gyógyulást idéz elő és lágyítása által minden behatolt idegen testtől megszabadít. Turistáknak, kerékpározóknak és lovaglóknak nélkülözhetetlen. Postai szállítással két tégely bérmentve három korona 50 fillér. Thierry A. gyógyszer-tára az „Örangyal”-hoz Pregrada, Rohitsch, Sauerbrunn mellett. Utánzatoktól óvakodjunk és ügyeljünk a fennebb feltüntetett és minden tégelybe beégetett védjegyre. Ajánlatos, hogy ezen szert utazások alkalmával minden esetre magunkkal vigyük.

Központi raktár: Budapestben Török J. gyógyszerésznél, Zágrábban Mittelbach S. gyógyszerésznél és Bécsben Brady C. gyógyszerésznél.

1657—903. tkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Szolga Albert csikaltizi lakos. végrehajtónak Szolga Miklós és neje Ráduly Mária oklándi lakos végrehajtást szenvedettek elleni végrehajtásos ügyében 400 K tőke, 54 K 20 fillér per-es végrehajtási már megállapított, valamint a jelenlegi 10 K és a még felmerülő költségeknek behajtása végett az 1881. évi 60. t.-cz. 144. §-a alapján és a 146., 156. §. értelmében a székelyudvarhelyi kir. törvényszéknek, oklándi kir. járásbíró területén fekvő, az oklándi 923. sz. tkvben foglalt A + 3380/2 hr. sz. szántóra 19 K, 3450 hr. sz. szántóra 10 K, 3519/1 hr. sz. kaszálóra 5 K, 4166 hr. sz. szántóra 5 K, 4478/2 hr. sz. szántóra 11 K, 4502 hr. sz. kaszálóra 7

K, 5024 hr. sz. szántóra 18 K, 5117 hr. sz. kaszálóra 4 K, 5175 hr. sz. kaszálóra 6 K, 5274/1 hr. sz. szántóra 23 K, 5399 hr. sz. szántóra 10 K, 5433/1 hr. sz. szántóra 27 K, 5473 hr. sz. 39 K, 5487/1 hr. sz. kaszálóra 32 K, 5667 hr. sz. szántóra 4 K, 5694/1 hr. sz. szántóra 12 K, 5698/1 hr. sz. szántóra 1 K, 5733/1 hr. sz. szántóra 1 K, 6012/1 hr. sz. 3 K, 6029/1 hr. sz. szántóra 7 K, 6087/1 hr. sz. szántóra 3 korona kikiáltási árban, a karácsonfalvi 97. sz. tkvben A + alatt felvett ingatlanokból Ráduly Máriaat illető $\frac{1}{2}$ rész jutalékra: a 752 hr. sz. szántóra 13 K 50 f, 902 hr. sz. szántóra 5 K 50 f, 1473 hr. sz. szántóra 7 K 50 f, 4771 hr. sz. szántóra 4 K 50 f, 5073 és 5075 hr. sz. szántó és kaszáló 19 K 50 f, 5419 hr. sz. szántó 6 K, 5793 hr. sz. szántóra 1 korona kikiáltási árban, végül a karácsonfalvi 828. sz. tkvben A + 1—2a. szk. alatti ingatlanokból B. 467. t. a. Ráduly Máriaat illető jutalékára 10 K, összesen 690 K 50 fillérben ezennel megállapított kikiáltási árban az 5068—902 tkvi sz. árverési hirdetmény nyelével elrendelt árverés megtartására újabb határnapul **1903. évi június hó 25-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. járásbíró mint tkvi hatóság helyiségeben tűztetik ki.

Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékos készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett ártóllyammal számított és az 1881. évi november hó 16-án 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési további feltételek alólírt telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. bíróság, mint tkvi hatóság.

Oklánd, 1903. évi május hó 9-ik napján.

MÁTHE DÉNES,
kir. aljárásbíró.

Sz. 5447—1902. tlkvi.

Hirdetmény.

Kiskede község telekkönyvei birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, melyekre az 1886: 29. t.-cz., az 1889: 38. és az 1891: 16. t.-cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik az 1892. évi 29. t.-cz.-ben szabályozott eljárás a tlkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, a kik az 1886. évi 29. t.-cz. 15. és 17. §-ai alapján, ideértve e §-oknak az 1889. évi 38. t.-cz. 5. és 6. §-ban és az 1891. évi 16. t.-cz. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. évi 38. t.-cz. 7. §-a és az 1891. évi 16. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886 évi 29. t.-cz. 22. §. alapján történt törölések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis **1903. évi november hó 30. napjáig** bezárólag alólírt tlkvi hatósághoz nyújt-sák be, mert az ezen meg nem hosszabítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. hogy mindazok, a kik az 1886. évi 29. t.-cz. 16. és 18. §-inak eseteiben, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. évi 38. t.-cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1903. évi november hó 30. napjáig bezárólag nyújt-sák be, mert az ezen meg nem hosszabítható záros határidő után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a tkv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi 29-ik t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélk, ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. évi 38. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tlkvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1903. évi november hó 30. napjáig bezárólag nyújt-sák be, mert ezen meg nem hosszabítható záros határidő elmúltá után az átalakításkor közbejött téves bevezetéstől származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személynek jogi sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a tlkvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság.

Székelykeresztúron, 1903. évi február 4-én.

VERESS, kir. albiró.

Schicht-szappan

„szarvas” vagy „kulcs” jeggyel

legjobb, legkiadósabb s ennél fogva legolcsóbb szappan. — Minden káros alkatrészekről mentes.

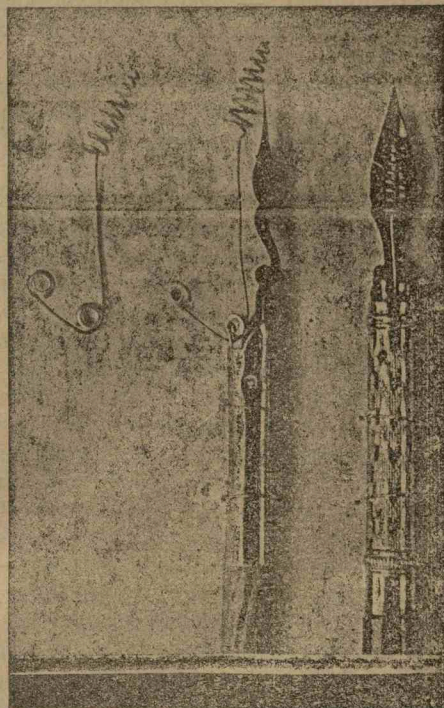
Mindenütt kapható!

Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht” névvel és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva.

Ezen „TURUL” tollbetelek egyszerűségük, használhatóságuk és olcsóságuknál fogva páratlanul állanak.

Minden tollhoz alkalmazható. Évekig is eltarthat. 1 darab 10 fillér.

Udvarhelyvármegyében egyedül BETEGH PÁL könyv-, papír-, író- és rajzszerek. kapható Székelyudvarhelyt (Kossuth-utca.)

Nyomatott a kiadó- és laptulajdonos Betegh Pál könyvnyomdájában Székelyudvarhelyt 1903.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.